

اصل ادب

اصل ادب (ش.ش) به این اشاره دارد که معرفت و علم غیور است و همه عناصر هستی در حال رازگویی و تعلیم انسانند. احتمال دارد در هر سخنی رگی از حقیقت و پیامی برای متعلم باشد و اگر چه گوینده آن سخن عالم و مهتدی نباشد. بدون ادب انسان از لطف رب محروم می شود. اصل ادب پیشنهاد کننده احترام به همه انسانها است و با نهی از منکر، جهاد، قصاص و... منافات ندارد.